

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžak/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 1014201277
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014201277.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): Y. G. Y., narodená dňa XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Vietnamská republika, právne zastúpenej: Advokátska kancelária Kolíková & Partners, s.r.o., Radvanská 21, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, za účasti: IOM Medzinárodná organizácia pre migráciu, Grösslingová 35, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OPK-2013/003117-02 zo dňa 10.10.2013, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/162/2014-231 zo dňa 19.10.2017 v časti trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I. Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd napadnutým uznesením podľa ustanovenia § 179 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zastavil konanie. Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd s poukazom na relevantnú právnu úpravu konštatoval, že po overení tvrdenia žalobkyne, že sa s ňou v administratívnom konaní malo konať ako s účastníkom konania, správny súd podľa § 179 ods.1 S.s.p. uznesením č. k. 6S/162/2014-196 zo dňa 07.09.2016 uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobkyni svoje rozhodnutie č. KM-OPK-2013/003117-02 zo dňa 10.10.2013 do 14 dní odo dňa doručenia vyššie uvedeného uznesenia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2016. S poukazom na skutočnosť, že uznesenie krajského súdu č. k. 6S/162/2014-196 zo dňa 07.09.2016 nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2016, súd podľa § 179 ods. 4 vety prvej S.s.p. konanie zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 170 písm. b) S.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

II. Konanie na kasačnom súde

A/

3. Uznesenie krajského súdu napadla sťažovateľka včas podanou kasačnou sťažnosťou v časti výroku o náhrade trov konania z dôvodu, že uznesenie o zastavení konania v napádanej časti bolo podľa jej názoru vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. a krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľke, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., a preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie o zastavení konania v napadnutej časti zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

4. Poukázala, že krajský súd uznesením č. k. 6S/162/2014-196 zo dňa 07.09.2016, rešpektujúc právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uložil žalovanému povinnosť doručiť rozhodnutie žalovaného sťažovateľke a súčasne priznal sťažovateľke náhradu trov konania v plnom rozsahu. Najvyšší súd na podklade odvolania žalovaného uznesením sp. zn. 10Sžak/3/2017 zo dňa 29.03.2017 potvrdil uznesenie krajského súdu zo dňa 07.09.2016 a sťažovateľke priznal nárok na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu. Krajský súd uznesením o zastavení konania zo dňa 19.10.2017 súdne konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Na základe vyššie uvedeného mala sťažovateľka za zrejmé, že krajský súd rozhodol o náhrade trov toho istého konania dvakrát, a to protichodne. Raz sťažovateľke ako žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania, no v preskúmanom uznesení zase žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Majúc obavu, či výrok o náhrade trov konania v uznesení zo dňa 07.09.2016 bude dostatočným právnym základom pre nadväzujúce konanie a rozhodovanie súdu o výške trov konania sťažovateľka z opatrnosti a v záujme zákonnosti rozhodnutia o náhrade trov konania podala predmetnú kasačnú sťažnosť.

5. V ďalšom vyjadrila názor, že v prípade vysloveného právneho názoru krajského súdu v časti trov konania ide o nesprávne právne posúdenie nároku na náhradu trov konania. Uviedla, že na predmetný prípad sa vzťahuje ustanovenie § 171 ods. 1 alternatívne ods. 2 S.s.p., v zmysle ktorého mala byť sťažovateľke priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu. Zároveň poznamenala, že krajský súd nedostatočne odôvodnil uznesenie o zastavení konania v napádanej časti výroku o náhrade trov konania, čím zaťažil túto časť svojho rozhodnutie vadou podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil jednou vetou, odkazom na ustanovenie § 170 písm. b) S.s.p. a vôbec sa nevysporiadal s možnou aplikáciou ustanovenia § 171 ods. 1 alternatívne 2 S.s.p. na predmetný prípad. Rovnako sa podľa sťažovateľky nedostatočne vysporiadal aj so svojimi predchádzajúcimi procesnými rozhodnutiami v predmetnom konaní.

6. Na základe vyššie uvedeného vyslovila, že uznesenie o zastavení konania v napádanej časti bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.) a bolo nedostatočne odôvodnené (ustanovenie § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.), preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a sťažovateľke priznal nárok na náhradu trov kasačného konania v rozsahu 100 %.

B/

7. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril v podaní zo dňa 15.01.2018, v ktorom vyslovil názor, že súd správne právne posúdil vec, keď rozhodol o trovách konania podľa ustanovenia § 170 písm. b) Správneho súdneho poriadku. Žalovaný považoval napadnutý II. výrok uznesenia krajského súdu za odôvodnený v dostatočnom rozsahu. Poznamenal, že krajský súd predmetnú vec správne právne posúdil a aplikoval príslušné právne normy.

8. Zároveň sa žalovaný nestotožnil s názorom sťažovateľky, že súd mal rozhodovať o trovách konania podľa ustanovenia § 171 ods. 1 alebo ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Podľa názoru žalovaného z ustanovení § 171 ods. 1 alebo ods. 2 Správneho súdneho poriadku jednoznačne vyplýva, že sa majú aplikovať v prípade, ak účastník konania procesne zavinil trovy konania. Mal za to, že žalovaný žiadnym spôsobom procesne nezavinil trovy konania, preto sa v plnom rozsahu stotožnil s II. výrokom uznesenia

krajského súdu, ktorý podľa názoru žalovaného vychádza zo správneho posúdenia veci a je riadne odôvodnený. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

III. Právny názor NS SR

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší súd“) ako súd kasačný preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o uznesenie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 2 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

10. Predmetom kasačnej sťažnosti bolo uznesenie krajského súdu, ktorým zastavil konania po právoplatnosti uznesenia, ktorým uložil orgánu verejnej správy povinnosť doručiť sťažovateľke ako opomenutému účastníkovi vo veci vydané správne rozhodnutie, preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti kasačný súd preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľky sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia krajského súdu v časti trov konania.

Podľa § 170 písm. b/ S.s.p., žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 171 ods. 1 S.s.p., ak účastník konania procesne zavinil odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

Podľa § 171 ods. 2 S.s.p., ak účastník konania procesne zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, správny súd prizná náhradu týchto trov ostatným účastníkom konania.

Podľa § 179 ods. 1 S.s.p., ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len "opomenutý účastník"), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

Podľa § 179 ods. 4 S.s.p., po právoplatnosti uznesenia podľa odseku 1 správny súd konanie zastaví. Správny súd zastaví konanie vždy aj vtedy, ak od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia do podania žaloby opomenutým účastníkom uplynuli viac ako tri roky.

11. Kasačný súd z obsahu súdneho a administratívneho spisu žalovaného zistil, že krajský súd dňa 07.09.2016 vydal uznesenie č. k. 6S/162/2014-196, ktorým uložil žalovanému povinnosť doručiť sťažovateľke rozhodnutie č. KM-OPK-2013/003117-02 zo dňa 10.10.2013 v lehote 14 dní odo dňa doručenia uznesenia. Súčasne zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobkyni vo výške, o ktorej rozhodne správny súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2016.

12. O kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu krajského súdu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 10Sžak/3/2017 zo dňa 29.03.2017 tak, že túto zamietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov kasačného konania.

13. Následne krajský súd preskúmaným uznesením č. k. 6S/162/2014-231 zo dňa 19.10.2017 zastavil konanie vo veci podľa § 179 ods. 4 S.s.p., keďže uznesenie krajského súdu č. k. 6S/162/2014-196 zo dňa 07.09.2016 (ktorým bola uložená povinnosť doručiť správne rozhodnutie žalovaného sťažovateľke)

nadobudlo právoplatnosť a účastníkom konania správny súd nepriznal právo na náhradu trov konania.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľky proti uzneseniu krajského súdu v časti trov konania bola vo svojej podstatne postavená na námietke, že krajský súd mal pri rozhodovaní o trovách konania postupovať podľa ustanovenia § 171 ods. 1 alebo 2 S.s.p. a tak priznať sťažovateľke náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že mal svoje rozhodnutie súčasne aj náležite odôvodniť.

15. Kasačný súd v prvom rade dáva do pozornosti, že správna žaloba opomenutého účastníka predstavuje osobitný typ všeobecnej správnej žaloby, ktorej procesná úprava je v podstate plne vymedzená v ustanovení § 179 S.s.p. V zmysle právnej úpravy správnej žaloby opomenutého účastníka platí, že ak je správna žaloba opomenutého účastníka úspešná a zabezpečí sa ňou doručenie rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy s možnosťou inštančného administratívneho postupu, v správnom súdnom konaní sa ďalej nepokračuje, ale toto sa zastaví.

16. Po preskúmaní spisového materiálu nemohol kasačný súd inak, ako súhlasiť s právnym názorom krajského súdu vysloveným v napadnutom uznesení. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky postupoval krajský súd pri rozhodovaní o trovách konania správne, keď podľa ustanovenia § 170 písm. b/ S.s.p. žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania práve v súvislosti so zastavením konania. Kasačný súd dáva sťažovateľke do pozornosti, že o trovách konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 6S/162/2014, ktoré vznikli pred zastavením konania, bolo rozhodnuté v právoplatnom uznesení krajského súdu, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť sťažovateľke náhradu trov konania.

17. V situácii, keď priamo zo zákona (ustanovenie § 179 ods. 4 S.s.p.) odpadá dôvod na pokračovanie v konaní pred správnym súdom, správny súd nemá inú možnosť, ako po právoplatnosti uznesenia vydaného podľa § 179 ods. 1 S.s.p. zastaviť konanie. Takéto zastavenie znamená, že sa súd nezaoberal samotným prieskumom zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenie.

18. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti tak kasačný súd konštatuje, že námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

19. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že účastníkom nárok na ich náhradu nepriznal, pretože sťažovateľka v tomto konaní nemala úspech a žalovanému trovy v kasačnom konaní nevznikli (§ 467 ods. 1 S. s. p. v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 S. s. p.).

20. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal uznesenie jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.